

SUFOI • Årsrapport • 2025

UFO-profeten skuffer

Tre ufo-høringer i USA i 2024

Vil Pentagon snigmyrde ufo-whistleblowers?

Nyt dokument får alarmklokkerne til at bimle

SUFOI Årsrapport 2025

I UFO-Mail 407, som blev udsendt den 9. juli 2024, kunne vi sige velkommen til SUFOI's nye hjemmeside.

I kulisserne var der i foråret et højt aktivitetsniveau. SUFOI's nye webmaster, Benny Christen Grandahl, og [YES! Marketing](#) arbejdede på højtryk for at skabe vores nye hjemmeside.

Fremover udgiver vi løbende nyhedsstof og længere artikler. Udvalgte artikler samles i UFO-Mail, som alle kan [tilmelde sig gratis](#) og få leveret i indbakken hver måned.

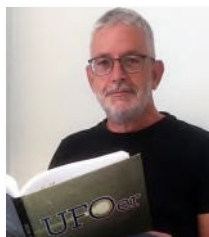
Alt det gamle indhold er blevet reorganiseret og præsenteres nu på en ny og mere tilgængelig måde. Og så er [webshoppen](#) blevet udvidet. Bl.a. med SUFOI's nye bog [Den store UFO-afsløring](#), som udkom den 5. juni 2024 – og en række udsolgte (og efterspurgte) titler, der nu kan købes som e-bøger, fx [Danske X-filer – Forhistorien](#) og [Ildkugler over Danmark – Om sten der aldrig fløj](#).

En skør-skør verden

Der var engang, hvor ufo-profeten George Adamski blev dyrket verden over. I dag 60 år efter sin død har Adamski stadig [tilhængere](#), der tror på eventyr om frelsende rumbrødre fra Jordens naboplaneter (se også [Ufoer og den religiøse dimension](#)).

Nutiden kan også diske op med ufo-profeter, fx Luis Elizondo. Vi ved fra bl.a. bogen *When Prophecy Fails – A Social and Psychological Study of a Modern Group That Predicted the Destruction of the World* – som er et klassisk socialpsykologisk værk skrevet af Leon Festinger, Henry Riecken og Stanley Schachter i 1956 – at selv når profeter fejler, lyver, svindler og bedrager, vil mange disciple stadig følge dem blindt, fordi troen er så stærk. I 2021 blev denne konklusion bekræftet af psykologen Stuart Vyse, da han undersøgte QAnon-konspirationsteoriens tilhængere.

Så selv om Luis Elizondo ikke kan levere den store afsløring (disclosure), fordi der bare er ikke noget at afsløre, og selv om han fortsat fører sig frem med tågesnak, rygter og anekdoter og soler sig i medierne – og endda bruger banale refleksfotos som beviser for tilstedeværelsen af "moderskibe" (se Benny Christen Grandahls artikel [Fupbillede af ufo-moderskib slår skår i Elizondos troværdighed](#) og forsiden af nærværende årsrapport) – vil det næppe rokke ved troen hos ufo-profetens mange disciple.

På foreningens vegne siger jeg alle støtte medlemmer tusind tak for den økonomiske støtte i 2024 og håber, at I også i 2025 finder vores arbejde værd at støtte. Vi bestræber os hele tiden på at være danskernes jordbundne guide i en fascinerende, men forvirrende verden domineret af mystiske beretninger, misforståelser, konspirationsteorier, lystløgnere, whistleblowere, ufo-profeter og andre platurglers, falske dokumenter og mediefolk, der lever af at bringe halve sandheder og hele løgne.

*Kim Møller Hansen
formand for Skandinavisk UFO Information (SUFOI)*

SUFOI Årsrapport udgives én gang om året af Skandinavisk UFO Information, Eilekiersvej 14, 4100 Ringsted. Årsrapporten udkommer i pdf-format og kan læses på [ufo.dk](#). Denne udgave er redigeret af Kim Møller Hansen, e-mail gukmh@gyldendal.dk. Redigeringen er afsluttet den 3. december 2024. **Forsiden:** Ved et foredrag den 28. oktober 2024 i Philadelphia præsenterede ufo-profeten Luis Elizondo dette moderskib. I virkeligheden er "objektet" en spejling i et vindue af en loftslampe.

Kopiering fra *SUFOI Årsrapport 2025* må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer der er nævnt i aftalen. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den pågældende forfatter. © 2024 SUFOI og de respektive forfattere.

Den udvalgte

Der er næppe nogen tvivl om, at rigtig mange så frem til at læse Luis Elizondos bog *Imminent*, da den udkom den 20. august 2024. Elizondos forlag, William Morrow, må også have haft forhåbninger om et storsalg, da forlaget annoncerede med et førsteoplæg på 150.000 eksemplarer. Bogen røg da også hurtigt ind på bestsellerlisterne i USA, formentlig pga. et stort forsalg. *Imminent* tabte imidlertid hurtigt pusten på bestsellerlisternes øverste pladser og havde efter to uger ”kun” solgt skuffende 24.623 eksemplarer. Hvad er der da egentlig galt med bogen skrevet af den tidligere efterretningsofficer Luis Elizondo, der besidder så megen fortrolig insiderviden, at det kan redde verden mod trusler udefra?

Af Kim Møller Hansen

(Illustration: Meranda D/Pixabay)

Det korte svar, at bogen er en tyndbenet og ganske overflødig udgivelse. Mange bøger burde – af mange forskellige grunde – aldrig være udgivet. De er spild af naturens ressourcer og læsernes tid og penge og bidrager ikke med noget. *Imminent* er sådan en bog, der indskrives sig i ufobøgernes ”hall of shame”.

Frit lejde til at fantasere

Som jeg har beskrevet i min bog [Den store UFO-afsløring](#) og i adskillige artikler her på ufo.dk, har Luis Elizondo altid fået masser af uforstyrret taletid, så pressen kunne sikre sig salgbare historier, både i de store amerikanske medier og herhjemme i bl.a. [Flyvende Tallerken](#). Elizondo har altid uhindret kunnet fremsætte utrolige påstande uden at blive aftvunget dokumentation af nogen slags.

Elizondos flittige medieoptræden har gang på gang demonstreret, at han behersker kunsten at tale uden at sige noget. Folk, der i forvejen deler Elizondos verdensopfattelse og tro på besøg udefra, har formentlig nydt selskabet. Elizondos luftige udtalelser bekræfter deres tro på besøg udefra, og tro kræver som bekendt ikke beviser.

Alle andre, der som jeg fra begyndelsen har ment, at Elizondo er fyldt med varm luft, har formentlig levet med et lille håb om, at når manden nu fik muligheden for at fortælle sin egen historie på 275 sider på et stort forlag også ville fremlægge bare en lille smule dokumentation, så man kunne begynde at tage ham alvorligt. Men nej, Elizondo har i *Imminent* valgt at gentage, hvad han allerede tidligere har sagt i medierne de seneste syv år, så fantasierne har stadig ingen jordforbindelse.

Når man udtaler sig så svævende, generelt og upræcist, som Elizondo er en mester i, kan man jo heller ikke knaldes for at have sagt for meget eller skrevet noget, som senere viser sig at være falsk eller anekdotisk.

Skinwalker Ranch i Utah er gjort berømt i de pseudovidenskabelige tv-serier som et paranormalt disneyland. Folk, der har arbejdet på stedet, fortæller, at de, når de er vendt hjem til familien, er blevet plaget af orbs, der skulle være lysende og gennemsigtige kugler, som tilsyneladende svæver rundt af sig selv. Luis Elizondo konstaterer i "Imminent" uden yderligere forklaring naturligvis, at blå orbs er farlige, men at det ikke gælder de gennemsigtige eller grønne orbs. Og han må jo vide det, for han beskriver selv på side 69-70, hvordan hans eget hjem blev hjemsøgt af orbs. (Illustration: Dirk Wohlrabe/Pixabay)

Skriver ligesom Erich von Däniken

Elizondo har en gammelkendt måde at skrive på, som er typisk for andre forfattere inden for den pseudovidenskabelige genre. Det er en skrivestil, som jeg også har omtalt i bogen [Projekt UFO – tro, løgne og kold krig](#) på side 330 i kapitlet "Vi har aldrig været alene" om den schweiziske forfatter Erich von Däniken, der har gjort såkaldt astroarkæologi og "teorien" om fortidsastronauter til en indbringende levevej.

Erich von Däniken har siden skrivebuten i 1968 med *Erinnerungen an die Zukunft (Fortids gåder, fremtids virkelighed)* formuleret sig på en måde, som senere forfattere inden for genren har adopteret, fordi den er effektiv: Næmlig at stille en masse spørgsmål i teksten, undre sig og gætte uden selv at komme med svar,

men fabulere videre på gættet, stille nye spørgsmål og til sidst næsten overbevise sig selv og læseren om, at der ikke er tale om gætterier og vilde fantasier, men faktisk sandheder eller i hvert fald realistiske muligheder. Det skaber mystik og pirrer læserens nysgerrighed.

Strategien har siden 1968 givet Däniken mulighed for at trække i land (det har han i enkelte tilfælde været tvunget til, når det er blevet afsløret, at han aldrig har besøgt en beskrevet fortidsgåde) uden at tabe for meget ansigt, hvis spekulationerne senere viser sig ikke at holde stik. Elizondo anvender samme strategi.

Flere gange under læsningen af "Imminent" har man svært ved at rette tæerne ud i skoene, fx når Elizondo nævner berømte ufohændelser som Kenneth Arnold (1947), Roswell (1947), Lonnie Zamora (1964), Malstrom Air Force Base (1967) og Rendlesham Forest 1980. Disse og andre hændelser beskrives så mangelfuldt, overfladisk og fejlagtigt, at det ville kræve mange sider at korrigere alle fejl. Elizondo har vist googlet de forkerte sider. (Illustration: Peter H/Pixabay)

To ligegyldige historier

Imminent rummer to historier: Elizondos militærkarriere og privatliv – samt hans mission med at gøre ufoerne stuerene og at få Pentagon og det politiske etablissement i tale.

Vi hører om Elizondos militærkarriere, der tager sin begyndelse, da han som 23-årig i 1995 bliver soldat, og som afsluttes, da han den 4. oktober 2017 indsender sin opsigelse i frustration over Pentagons bureaukrati, der ikke vil tage hans "ufo-forskning" alvorligt.

Opsigelsen betyder tab af prestige, tidligere kolleger vender ryggen til Elizondo, han må tage tilfældige lavtlønnede jobs (bl.a. hos "rockstjernen" Tom deLonge), huset må sælges, familien må flytte langt væk, Elizondo frygter at få frataget sin sikkerhedsgodkendelse etc. etc.

Hvis ikke Elizondo selv havde sagt op, kunne man godt gætte på, at han var blevet fyret inden længe, fordi han tilsyneladende fuskede med bevillingerne, så hans eget, uofficielle ufo-projekt, AATIP, kunne finansieres. Som Benny Christen Grandahl skriver i [Elizondo's Imminent – mine første indtryk](#):

”En særlig interessant detalje er, at bogen efterlader mig med indtrykket af, at Luis Elizondo kørte finansieringen af AATIP på nøjagtig samme måde som de mørklagte regeringsprogrammer, han og Mellon gerne ville gøre politikerne og offentligheden opmærksomme på.

For som han beskriver tiden efter at det oprindelige AAWSAP/AATIP blev lukket ned, skjulte han udgifterne til at køre AATIP videre i sine egne budgetter. Samt – som jeg har forstået det – budgetterne til nogle af de officielle efterretningsprogrammer, han havde ansvaret for.”

En terapeutisk proces

Jeg formoder, at det at skrive *Imminent* for Elizondo har været en del af en terapeutisk proces.

Det kendes også fra andre ufobøger, at forfatteren har været igennem en svær periode i sit liv og forsøger at komme ovenpå ved at skrive om ”rejsen” fra elendighed til et nyt og bedre liv. Det skal læseren så partout inddrages i, samtidig med at forfatteren også vil fortælle en anden historie, med relation til ufomyten.

Denne opbygning af en bog er sjældent vellykket. Den personlige fortælling kan blive for privat og havner nemt (som i Elizondos tilfælde) i en åh-hvor-er-det-synd-for-mig-historie, og ufodelen bliver for tyndbenet og uinteressant.

Metoden er ganske givet værdifuld for forfatteren, der har været igennem kriser og er kommet ud på den anden side som et mere afklaret menneske. Hvis man ikke har så meget reelt at fortælle om ufomyten, bliver man jo nødt til at krydre bogen med andre ting. Med det resultat, at bogen bliver ligegyldig for mange læsere og hurtigt glemmes.

Patriot og martyr

Elizondo trækker i *Imminent* offer-kortet – eller martyr-kortet. Systemet har behandlet ham dårligt, trods det at han har tjent det i 22 år, er krigsveteran og dermed også er en amerikansk helt og patriot. Især det sidste er afgørende for at forstå forfatterens logik.

I Elizondos verden er man åbenbart en patriot, når man er veteran eller ansat i forsvaret, og patrioter skal man lytte til. De taler pr. definition sandt, så når jagerpiloter har en ufooplevelse og siger, at de ikke har oplevet noget lignende før, og at det derfor må være af udenjordisk oprindelse, så er det naturligvis sandt og skal tages dybt alvorligt.

Patriotismen bliver allerede slået an i bogens forord skrevet af vennen og våbenfællen Christopher Mellon, der kalder Elizondo en ”Great Man” – altså en person af samme kaliber som Columbus, der har gjort en epokegørende forskel for menneskeheden. Ifølge Mellon har Elizondo været igennem mange strabadser med store personlige ofre for at nå sine mål.

Elizondo bruger også selv betegnelsen ”a true American hero”, når han (på side 69) omtaler en anonym ven og officer, der har haft en ufooplevelse.

I Elizondos verden er man en patriot, når man er veteran eller ansat i forsvaret. Patrioter tilhører en helt særlig ophøjet klasse: De taler pr. definition sandt og er amerikanske helte, så ingen må betvivle deres ord. (Foto: Army Sgt. Joskanny J. Lua/U.S. Department of Defense)

Dommedag truer

Elizondo er selv et produkt af det bureaukrati og militære system, som han ender med at kritisere. Han tænker lige så firkantet og sort/hvidt, som han kritiserer Pentagons bureaukrater for at gøre.

For eksempel er kvantitet i Elizondos verden mere afgørende end kvalitet. Når myndighederne udsender en rapport, hvor militært personel har indrapporteret 144 observationer, er kvaliteten af indberetningerne ligegyldig for Elizondo (han beskæftiger sig simpelt hen ikke med detaljerne). Det afgørende er alene mængden af ufooplevelser, som ifølge Elizondo indikerer, at USA overvåges, og en invasion truer.

Hvis Pentagon og det politiske system ikke lytter til Elizondo, kan USA imødesee Dommedag. USA er tidligere i historien blevet taget på sengen (fx angrebet på Pearl Harbor den 7. december 1941 og 9/11), fordi de ansvarlige ikke lyttede eller handlede korrekt ud fra de indhentede efterretninger.

Elizondo tror i fuld alvor på, at Jordan risikerer at blive invaderet af aliens – og det er nært forestående. Men katastrofen kan naturligvis undgås, hvis Pentagon og det politiske etablissement vil lytte til Elizondo og hans venner.

Ufoprofet med overnaturlige kræfter

Imellem linjerne kan man læse, at Elizondo gerne vil skrive sig ind i ufomytens historie og blive nævnt på lige fod med dr. J. Allen Hynek. Det kommer næppe til at ske. Der er større sandsynlighed for, at han bliver nævnt i selskab med ufoprofeten George Adamski.

Adamski var på mange måder en svindler, men han ville med sin kosmiske lommefilosofi gerne frelse os alle sammen fra vores egen destruktive kræfter, fx atomvåben og forurening – naturligvis i samarbejde med rumbrødrene. Elizondo er også frelseren – den udvalgte. Han vil forhindre, at Jorden (i hvert fald USA) invaderes af aliens.

Adamski kæmpede mod "tavshedgruppen" – altså de personer (hvem det så end er), som kvæler sandheden om ufoerne. Elizondo har en tilsvarende fjendegruppe kaldet "The Legacy Program", som ifølge rygterne skulle være et tophemmeligt samarbejde mellem forskellige regeringsorganer, militære afdelinger og private firmaer, der undersøger nedstyrtede eller landede fartøjer fra det ydre rum for at kopiere teknologien. Det, som kaldes "reverse engineering".

Denne populære konspirationsteori dyrker Elizondo flittigt gennem hele bogen, som om der er tale om en sandhed. Han refererer i bogen til The Legacy Program, hver gang noget går ham imod, eller han søger en forklaring på, at ingen i bureaukratiet vil lytte til ham. Man fristes til at sige: Hvis du fortæller en løgn, der er stor nok, og fortæller den ofte nok, så vil den til sidst blive troet på.

Rigtige profeter skal have paranormale evner. Det har Elizondo skam også.

Vennen Hal Puthoff (som i sin egenskab af "videnskabelig rådgiver" for AAWSAP skrev en masse science fiction-agtige rapporter for de 22 mio. skatteyderbetalte dollars, som AAWSAP fik bevilget af Pentagon til at studere poltergeister, varulve og bæverdinosaure på Skinwalker Ranch) stod i slutningen af 1960'erne i spidsen for et CIA-projekt kaldet Project Stargate.

Project Stargate handlede om remote viewing (fjernskuen, en afart af clairvoyance, hvor en person angiveligt er i stand til at se skjulte eller fjerne steder pga. sine psykiske evner), som måske kunne være nyttig i spionageøjemed. Tryllekunstneren Uri Geller var en del af projektet, indtil han blev smidt ud pga. snyd.

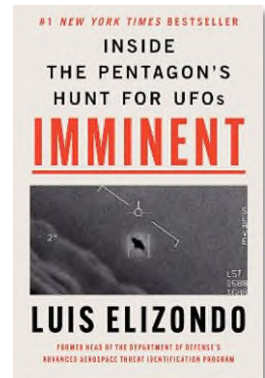
Project Stargate måtte i øvrigt nedlægges efter at have ødslet 10 mio. dollars væk, for blot at kunne konkludere, at psykiske kræfter ikke eksisterer.

Hal Puthoff introducerede på et tidspunkt Elizondo for remote viewing. Ifølge *Imminent* besidder Elizondo denne clairvoyante evne og har anvendt den med succes under sin militære tjeneste. Undskyld mig, men her virker forfatteren helt afkoblet fra virkeligheden.

Elizondo ser op til Hal Puthoff og hans mange rapporter fra tiden i AAWSAP. Elizondo forstår ikke, hvorfor Puthoff ikke for længst har modtaget en Nobel-pris for sine videnskabelige tanker.

Konspirationsteorien om "The Legacy Program" er et gennemgående tema i "Imminent". Der er angiveligt tale om et superhemmeligt samarbejde mellem forskellige regeringsorganer, militære afdelinger og private firmaer, der undersøger nedstyrkede eller landede fartøjer fra det ydre rum for at kopiere teknologien. (Foto: Peter Wiberg/Pixabay)

Hallelujah!

Bogens afsluttende kapitel "New Horizons" sætter et følelsesfuldt punktum for en bog fra en af nutidens ufoprofeter. Man kan næsten høre englekoret synge, og violinerne spille i baggrunden. Det er svært at undertvinge et "Hallelujah!".

Luis Elizondo: "Imminent – Inside the Pentagon's Hunt for UFOs", 275 sider, illustreret, William Morrow 2024.

Amazon har kåret Luis Elizondos *Imminent* til en af de bedste bøger i 2024 i kategorien "Science".

Vil Pentagon snigmyrde ufo-whistleblowers?

Hvad gør man, når man har behov for at booste internetomtalen, så man fastholder interessen for sin bog – eller så folk husker at klikke ind på en bestemt ufo-kanal? Ja, man gør som mediedarlingen Luis Elizondo og ufo-journalisten Ross Coulthart (der har sin helt egen ufo-tv-station, NewsNation). De påstår nemlig begge, at Pentagon truer dem på livet.

Af Kim Møller Hansen

Ifølge [Brian Dunning](#) har Luis Elizondo skrevet følgende til The Good Trouble Show: "Jeg fik i går besked om, at der kan være en personlig trussel mod mig selv og flere andre whistleblowere, der formelt er forbundet med UAP-indsatsen for den amerikanske regering. Som sådan vil jeg gerne gøre dette helt klart for det amerikanske folk: Jeg er ikke tilbøjelig til at blive ramt af ulykker! Jeg er ikke selvmorderisk! Jeg misbruger ikke stoffer! Jeg er ikke involveret i nogen ulovlige aktiviteter. Hvis der sker noget med mig eller mine familiemedlemmer i fremtiden, vil du vide, hvad der skete!"

Ufo-journalisten Ross Coulthart har også meldt sig ind i klubben af særligt udvalgte personer, som Pentagon ønsker at snigmyrde.

Ifølge [Jason Colavito](#) fortalte Ross Coulthart på et møde i [Scientific Coalition for UAP Studies](#) en masse vilde ting, bl.a.: at både han og tidligere præsident Donald Trump trues på livet, fordi de ved for meget om ufoer.

Han antydede også, at hvis der skulle ske ham noget, såsom at blive kørt over af en bus, ville det ikke være nogen tilfældighed, men Deep States arbejde.

Coulthart hævdede også, at han havde distribueret sin ufo-viden til sikre gemmesteder, der ville frigive hans oplysninger, hvis han skulle dø.

Ross Coulthart på et møde i Scientific Coalition for UAP Studies. (Foto: NewsNation)

Langt ude

Der er rigtig mange, gode grunde til, at hverken Elizondo eller Coulthart skulle blive snigmyrdet. Her skal blot nævnes nogle få.

Selv om der foregår mange skøre ting i USA, har amerikanerne ikke for vane at skaffe sig af med folk ved at snigmyrde dem, der taler over sig. USA er trods alt hverken Rusland eller Nordkorea.

De to medievante herrer har heller ikke på noget tidspunkt udtalt sig på en måde, der tyder på, at de ved noget som helst tophemmeligt, og da slet ikke om ufoer og aliens. De er ikke engang ordentligt hjemme i ufo-myten historie.

Hvis nogen i Pentagon skulle have seriøse planer om at myrde de to ufo-lobbyister, ville det nok ikke være en dyb hemmelighed ret længe med alle de whistleblowers, der er på mode.

Mange ufo-vidner har igennem årene udtalt sig offentligt. En del har også sagt meget opsigtsvækkende ting om myndighedernes rolle – uden at blive snigmyrdet.

Endelig er Donald Trumps liv næppe i fare pga. hans ufo-viden. Trump har det seneste års tid ved forskellige lejligheder [udtalt sig om ufoer](#), fordi han er blevet spurgt af podcastværter m.fl., og han har beredvilligt svaret, fordi det kunne gavne ham i valgkampen. Men svarene vidner ikke om, at manden besidder særlig viden – heller ikke på dette område.

USA's farligste mand

Det er ikke første gang i ufo-mytens historie, at nogen har påstået, at deres liv er i fare, eller har fået truende besøg af fx Men-in-Black. Det er faktisk et hyppigt tema i USA.

Så vidt vides, er der kun et enkelt veldokumenteret eksempel på, at en højtråbende og provokerende personlighed er blevet dræbt af myndighederne:

I november 2002 blev Milton William "Bill" Cooper skudt af betjente uden for sit hjem i byen Eagar i det østlige Arizona.

Bill Cooper var en kontroversiel forfatter og radiovært med en stor tilhængerskare blandt amerikanske ufoentusiaster, konspirationstilhængere og ikke mindst i militsbevægelsen. Han var også alkoholiker, paranoid, truende, voldelig og skydegal.

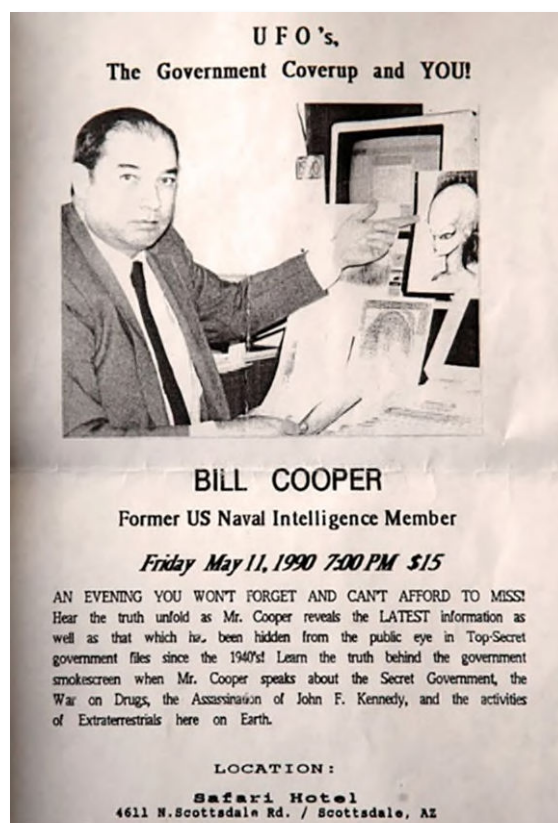
Cooper døde ikke ved et snigmord, men fordi han fremprovokerede en ildkamp med politiet og gerne ville dø som martyr.

I marts 2001 havde Milton William Cooper skrevet en e-mail til en ven. I mailen forudså han, at regeringsagenter en dag ville hente ham, og at hans tid var ved at rinde ud:

"Jeg vil forsvare mig, når de kommer, og dræbe så mange som muligt, inden jeg dør ... I kan alle stole på, at jeg vil være et eksempel til efterfølgelse i alle fremtidige konfrontationer med tyranniet."

Historien om Bill Cooper er grundigt beskrevet i artiklen [Den farligste radiovært i USA](#).

I perioden 1993-2001 udsendte Bill Cooper sit eget radioprogram, ligesom han i 1991 udgav bogen "Behold a Pale Horse". Bogen sælger stadig og har inspireret tilhængere af QAnon, som er et internetfællesskab af højreorienterede konspirationstilhængere. (Illustration: Bill Cooper handout)

Hvad betyder DOPSR-godkendelsen egentligt for troværdigheden af Elizondos bog?

Elizondo siger, at Pentagon har godkendt hans bog *Imminent* til udgivelse. Det er sådan set ikke forkert. Men hvis du tror, det er en blåstempling af bogen, tager du fejl. For en DOPSR-godkendelse betyder udelukkende, at bogen ikke indeholder fortrolige oplysninger. Og tager slet ikke stilling til rigtigheden af det, der står. Det er rigtigt dumt. Især for Pentagon.

Af Benny Christen Grandahl

Vi har hørt det utallige gange fra Lue Elizondo, alle de store ufo-journalister og alle dem, som mener det amerikanske forsvarsministerium og deres samarbejdspartnere skjuler sandheden om ufoerne: At Pentagon har godkendt hans bog *Imminent* til udgivelse. Bogen er [en form for erindringsbog om Elizondos tid med ufoer i Pentagon-regi, som jeg tidligere har skrevet mine første tanker om her](#).

Ja, selv den danske jagerpilot Søren Sørensen siger det i [det afsnit af podcasten Flyvende Tallerken, hvor værten Frederik Dirks Gottlieb interviewer Elizondo](#):

Bogen er jo blevet godkendt af Pentagon, og så er der blevet slettet nogle afsnit, og det er der jo en grund til.

– Jagerpilot Søren Sørensen i podcasten Flyvende Tallerken

Søren Sørensen har i øvrigt selv haft sin egen bog til gennemlæsning hos det danske forsvar før udgivelsen. Så han må jo vide, hvad det handler om.

Den Pentagon-godkendelse, der er tale om, er et såkaldt DOPSR-review foretaget af et særligt kontor i forsvarsministeriet kaldet [Defense Office of Prepublication and Security Review](#). Det gennemgår alle manuskripter, rapporter og andre dokumenter for fortrolige oplysninger, inden de kan offentliggøres.

I podcasten Need to Know forklarede Elizondo betydningen af DOPSR-godkendelsen sådan her i relation til ufoedstyrtninger:

... I had been approved by the Pentagon to talk about this particular aspect. I will say that there was a point in time where I was told to my face verbatim, I am not allowed to talk about crash retrievals at all, or I will absolutely go to jail.

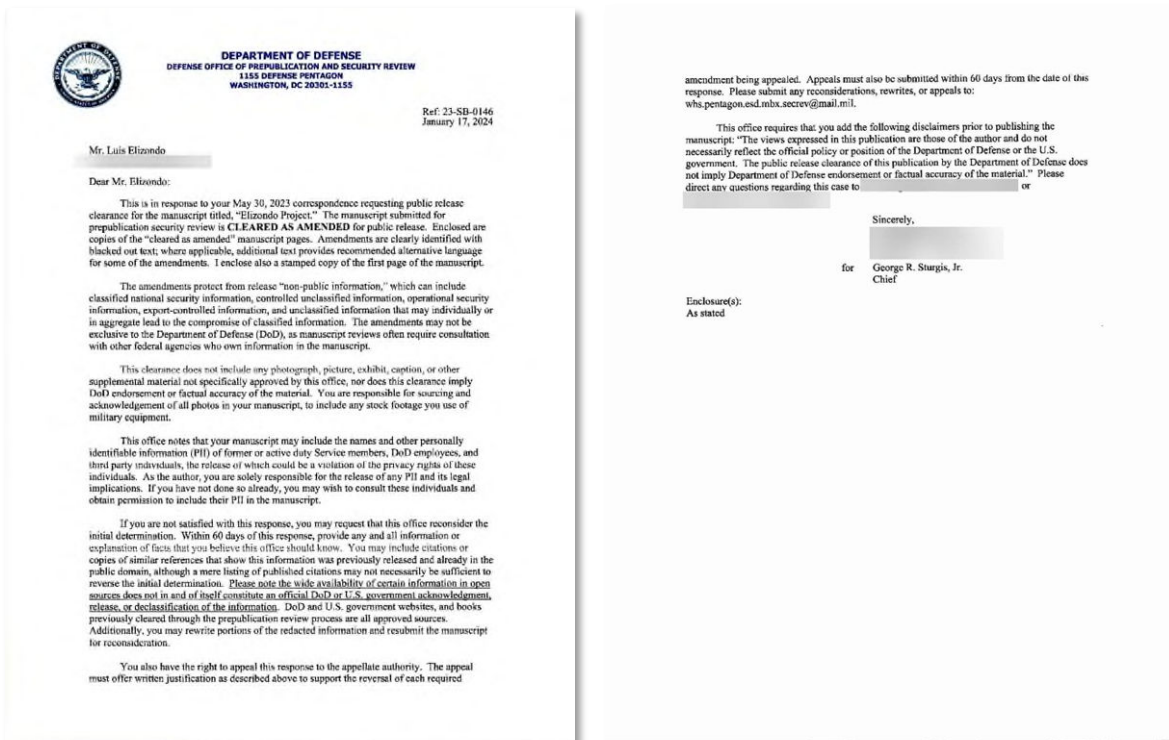
And I've honored that. And that's why my book went through the DOPSR process, because I wanted to make sure before I talked about it, I had approval from the Pentagon to do it. ...

– Tidligere efterretningsofficer Luis Elizondo i podcasten Need to Know

En DOPSR-godkendelse betyder kun, forfatteren ikke lækker fortrolige informationer

Men nærlæser du de vejledninger og instruktioner, du kan finde på nettet om, hvad et DOPSR-review går ud på, handler det i praksis kun om at sikre, at forfatteren ikke lækker fortrolige oplysninger til offentligheden, der kan skade den nationale sikkerhed.

Et DOPSR-review undersøger ikke rigtigheden eller ægtheden af de oplysninger, som forfatteren kommer med. Det er forfatterens ansvar. Det står også sort på hvidt i det brev, DOPSR sendte til Elizondo med deres afgørelse af reviewet. Og fremgår af alle de vejledninger til DOPSR, du kan finde på nettet.

Som altid har John Greenwald Jr. fra TheBlackVault fået frigivet et vigtigt dokument i tidens ufo-debat. Her det dokument, som Elizondo modtog med sin bogs DOPSR-godkendelse. (Foto: TheBlackVault.com)

Dokumenterne, processen og hvad der bliver tjekket, kan du læse mere om nederst i artiklen.

Så lige så længe Elizondo ikke nævner fortrolige oplysninger, steder, programmer og personer i relation til det, han fortæller om i bogen, er der ingen risiko for, at Pentagon kommer med sorte streger eller beder om ændringer i manuskriptet.

Elizondo vidste præcis, hvordan han sikrede sig en DOPSR-godkendelse

Lige præcis disse præmisser var Elizondo ganske klar over. Til podcasten This UFO Podcast forklarer han således værten Andrew "Andy" Mcgrillen, at:

"Because I'm not discussing sources and methods. I'm not discussing capabilities or locations. I'm not discussing an actual program.

I'm discussing simply what was observed. You're asking me to confirm or deny something, the existence of something. I don't have permission to do that.

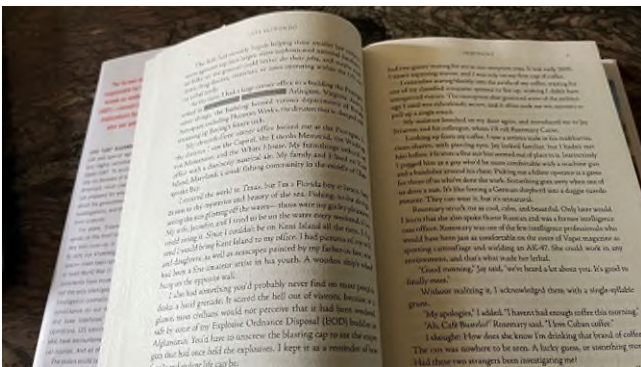
What I can do is simply say from my personal observations, I've seen video of an event, right? But I'm not saying where that event is, under what circumstance, what collection capabilities, where that place was, how long ago it was. I'm not giving any of that.

It's just anecdotal. And so that in itself isn't classified. If I give you details of that, I could get serious trouble.

So, I'm very careful not to do that."

– Tidligere efterretningsofficer Luis Elizondo i podcasten That UFO Podcast

Og de meget få sorte streger, DOPSR har sat i manuskriptet – og som Elizondo og forlaget besluttede at beholde i bogen – beviser, hvor dygtig Elizondo har været til at navigere uden om de informationer og andre detaljer, som han vidste, DOPSR ville slå ned på.

Der er forbavsende få sorte streger i Elizondos bog – hvilket af mange tolkes som om, at Forsvarsministeriet er helt cool med, hvad Elizondo skriver om i bogen. Men sandheden er, at DOPSR kun ser efter, om Elizondo har lækket fortrolige oplysninger.

Hvorfor er DOPSR-godkendelsen så vigtig for Elizondo?

Men selv om Elizondo ikke kan bruge DOPSR-godkendelsen som en blåstempling af rigtigheden af indholdet i sin bog, er den vigtig for ham af en anden grund. Den fjerner nemlig risikoen for, at han kan blive sagsøgt for at lække fortrolige oplysninger. Eller skade den nationale sikkerhed. For skulle det senere vise sig, at der alligevel stod noget hemmeligt i bogen, er det DOPSR's og ikke Elizondos ansvar, at det er blevet lækket.

Samtidig sikrer DOPSR-godkendelsen, at Elizondo beholder sin sikkerhedsgodkendelse. Den er vigtig for ham, da den åbner op for, at han fortsat kan blive ansat som konsulent i firmaer og offentlige instanser, hvor der er brug for, at han har en høj sikkerheds-clearing.

Samtidig viser det, at Elizondo har været loyal over for den amerikanske stat, forsvaret og befolkningen. Og at han er den patriot, han gerne vil fremstå som, der værner om og beskytter sit land.

Pentagon vidste godt, at bogen ville blive en varm kartoffel

Men selv om et DOPSR-review stort set foregår med skyklapper på i forhold til indholdet, vidste Pentagon godt, at bogen ville blive en varm kartoffel. Og at den ville blive brugt som kasteskyts af de mange, som mener, det amerikanske forsvar og deres samarbejdspartnere gemmer både ufo-vrag, hele ufoer og døde aliens i mørklagte forsknings- og udviklingsprogrammer.

Derfor forlanger DOPSR i deres svar til Elizondo, at der bliver indsat nærmest en total ansvarsfraskrivelse fra forsvarsministeriets side, når det kommer til bogens indhold. Det er den tekst, der står på siden lige efter titelbladet i bogen – altså før bogen for alvor begynder.

Ansvarsfraskrivelsen lyder sådan her:

“The views expressed in this publication are those of the author and do not necessarily reflect the official policy or position of the Department of Defense or the U.S. government. The public release clearance of this publication by the Department of Defense does not imply Department of Defense endorsement of factual accuracy of the material.”

*– Det amerikanske forsvarsministeriums ansvarsfraskrivelse
i Elizondos bog, trykt på siden efter titelbladet i bogen.*

Og efter jeg har gravet mig ned i, hvad DOPSR helt præcist er, og hvordan et DOPSR-review foregår, har jeg fået forståelsen af, at det ikke sker særligt tit, at det amerikanske forsvarsministerium kræver at få indsat sådan en ansvarsfraskrivelse.

Alligevel får tilhængerne det til at lyde som en blåstempling af bogen

Til Elizondos – og for så vidt også jagerpilot Søren Sørensens – forsvar, kan brugen af ordet ”godkendt” måske undskyldes med, at begge de herrer jo netop godt ved, hvad en ”DOPSR-godkendelse” betyder. Men ikke tænker over, at andre ikke gør det.

Faktisk forklarer Elizondo det fuldkommen korrekt, da han taler med Andy Mcgrillen i This UFO Podcast:

"... that is the official stamp from the government, saying, okay, yes, you've done the right thing. There's nothing classified in here."

– Tidligere efterretningsofficer Luis Elizondo i podcasten That UFO Podcast

Alligevel får de mange tilhængere af Elizondo, ufo-journalisterne og i nogle tilfælde også Elizondo selv, det til at lyde, som om DOPSR-reviewet er en blåstempling af bogens indhold. Og tillægger nogle gange godkendelsen betydninger, som jeg har svært ved at finde belæg for i hverken den svarskrivelse, Elizondo modtog fra DOPSR. Eller de andre DOPSR-dokumenter jeg har kunnet finde.

Samtidig er det oftest DOPSR-godkendelsen, de alle sammen hiver frem, så snart der er nogen, som sætter spørgsmålstegn ved rigtigheden af de påstande og beretninger fra sin tid i AATIP, som Elizondo kommer med i bogen. Og det er sjovt nok også DOPSR-godkendelsen, der bliver hevet frem af dem, som beskylder Elizondo for at være en del af en misinformationsoperation.

Så godkendelsen bliver – både ubevidst og bevidst – brugt til lidt af hvert.

DOPSR-reviewet gør ikke Elizondos bog mere troværdig

Men når alt kommer til alt, gør DOPSR-reviewet intet for troværdigheden af Elizondos bog. Det dokumenterer blot, at han ikke forbyder sig mod de NDA'er, han i tidens løb har underskrevet. Eller bryder fortroligheden for det clearing-niveau, han fortsat har.

Og det eneste, der bliver blåstemplet, er Elizondos evne til at holde tand for tunge.

Jeg forstår godt, folk tror, det er bogens indhold, der er godkendt

Et eller andet sted forstår jeg godt, der er så mange, der tror, at det er bogens indhold, DOPSR har godkendt. Særligt hvis de bare hører, at Pentagon har godkendt udgivelsen af hans bog. Og det ikke bliver forklaret, hvad det er, Pentagon har godkendt.

For det lyder jo ærlig talt totalt pip, at DOPSR-reviewet ikke slår ned på de eventuelt forkerte oplysninger og lidt for sensationelle påstande, der fremføres i bogen, når de gennemgår den. Bare fordi Elizondo ikke lige namedropper et hemmeligstemplet forskningsprogram i forbindelse med udtalelserne.

Men som du kan læse om DOPSR længere nede på siden, er der en ganske god grund til, at de, der udfører DOPSR-reviewet, ikke tjekker op på fakta. Simpelthen fordi de sjældent har den store erfaring med militærspørgsmål. Eller en sikkerheds-clearing, der gør det muligt at undersøge det til bunds, der står i bogen.

Samtidig kan det også undre, at DOPSR ikke forbyder Elizondo at udgive en bog om hans tid som chef for AATIP, når det amerikanske forsvarsministerium fortsat officielt påstår, at han aldrig har været chef for det pågældende forsvarsprogram. Endsige har været involveret i det.

Eller at de ikke forbyder ham eller forlaget at udgive bogen, fordi den indirekte er med til at underminere forsvarsministeriets og statens i forvejen lave troværdighed i den amerikanske befolkning. Det kan jo potentielt føre til oprør og revolution. Så har "man" da virkelig skyklapper på. Og aner ikke hvad den anden hånd laver.

Forsvarsministeriets lukkethed giver frit lejde

Altså er forsvarsministeriets lukkethed og meget siloopdelte måde at arbejde på med til at gøre det meget nemmere for de medier og ufo-personligheder, der lever af folks klik og opmærksomhed, at fortsætte med at koge suppe på rygterne om ufo-vrag, døde aliens og andre sensationelle påstande.

Derved er Pentagon med til at gøre det muligt for ufo-journalister, ufo-personligheder og sensationsmedier at skabe endnu mere røre og ballade – og er dermed indirekte selv med til at skade deres egen troværdighed hos den befolkning, de skulle være med til at sikre freden hos.

Så lige som de mange, der håber på, at rygterne er sande, vil jeg ønske, at Pentagon snart tager sig sammen, og lægger kortene på bordet. Selv om det ironisk nok vil være sværere for dem at overbevise folk om, at der ikke er hold i rygterne, end at de er sande.

Vil du dykke yderligere ned i, hvad et DOPSR-review er, hvad det helt konkret undersøger, og hvad vi ved om, hvordan det foregår - [så læs hele artiklen på ufo.dk](#).

Fakta:

- [Instruktioner i "Security and Policy Review of DoD Information for Public Release" \(DODI5230-29\)](#)
- [Instruktioner i "Clearance Of DOD Information For Public Release" \(DODI5230-09\)](#)

Tre ufo-høringer i USA i hver sin ende af spektret

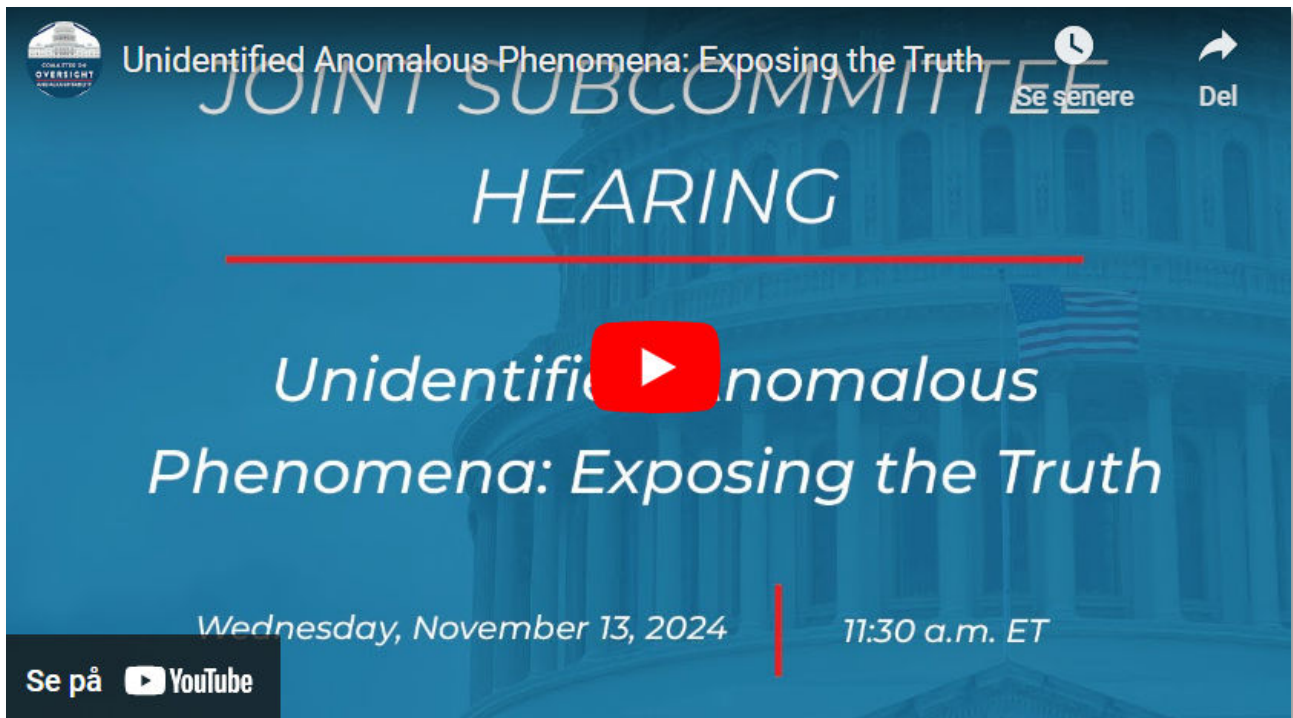
November måned bød på hele tre ufo-høringer i kongressen i USA. Og vi kan roligt sige, at de foregik i hver sin ende af spektret. For den ene var en eksplosiv høring, hvor politikerne klart meldte ud, at de ville have klarhed om, hvorvidt Pentagon gemmer på ufo-vrag og døde aliens. Og de to andre var en saglig, videnskabelig afrapportering fra den nye direktør i AARO – Pentagons officielle ufo-kontor.

Af Benny Christen Grandahl

November 2024 slog ny verdensrekord. Ikke i hverken temperatur, vindstyrke eller nedbør (så vidt jeg da ved). Men i antallet af officielle ufo-høringer i den amerikanske kongres. Hele tre blev det til. Inden for bare seks dage.

Den store høring

Der var den "store" ufo-høring i husets Oversight Committee, som meget bombastisk havde fået navnet "[Unidentified Anomalous Phenomena: Exposing the Truth](#)". Den foregik den 13. november 2024 i den selv samme sal, som sidste års medieombruste ufo-høring med David Grusch foregik i.

[Du kan se hele høringen her.](#) På trods af at det ikke går helt stille af sig, når du nærlytter til de forskellige indlæg, levede høringen på ingen måde om til sit bombastiske navn "Exposing the Truth".

Høringen var stabled på benene af en komite, der bestod af medlemmer fra komiteerne for "Cybersecurity, Information Technology, and Government Innovation" og "National Security, the Border, and Foreign Affairs".

Høringskomiteen og selve høringen blev ledet af Nancy Mace. Hun viste sig at være en rigtige "fru skrap". Både i sin kontante måde at lede høringen på, og hendes bidske kommentarer til regeringen, forsvarsministeriet og i særdeleshed AARO – det amerikanske forsvarsministeriums ufo-kontor.

De to små høringer

Derudover var der [to små høringer om AARO's årsrapport](#). Dels en lukket og en åben høring. Under begge høringer stod AARO's nye direktør, John Kosloski, på mål for [AARO-årsrapportens indhold](#). Og som vanligt, var der flest fremmødte politikere til den lukkede høring. Og stort set kun et lille presseopbud til stede ved den åbne høring.

[Du kan se den åbne af de to små høringer om AARO's årsrapport her.](#) Her var der nærmest ingen tilhørere og meget få, men ganske spørgelystne komiteemedlemmer. Særligt forperson senator Kirsten Gillibrand.

Den store høring: Lyttede du efter, gik det ikke stille af sig

Jeg har allerede delt nogle mine første indtryk om høringen i den episode af Flyvende Tallerken, der udkom mandagen efter høringen. Den blev optaget allerede næste formiddag om torsdagen – og udgivet mandagen efter høringen.

Du kan høre podcastvært Frederik Dirks Gottlieb, tidligere jagerpilot Søren Sørensen og undertegnede tale om [vores førstehåndsindtryk af den store ufo-høring i kongressen i denne episode af Flyvende Tallerken](#).

Siden optagelsen af episoden har jeg brugt lidt mere tid på at nærlytte høringen. Derudover er der kommet overraskende nye detaljer frem om det dokument om det påståede hemmelige ufo-program "Immaculate Constellation", der blev frigivet i forbindelse med høringen. Det kan du læse mere om senere.

Hvem var vidnerne?

Denne gang var der fire vidner indkaldt fordelt på et vidne fra henholdsvis flåden, efterretningstjenesterne, NASA og pressen. Heraf var de tre af vidnerne allerede ganske velkendte i ufo-kredse (på billedet fra venstre mod højre):

- **Timothy "Tim" Gallaudet:** Født den 18. marts 1967 i Hollywood, Californien. Uddannet oceanograf og pensioneret kontreadmiral. Kontreadmiral er en betegnelse for en to-stjernet admiral i flåden, hvilket svarer til samme niveau som chefen for den danske militærflåde herhjemme. Lidt groft sagt vil Gallaudet gerne være for flåden og søfarten, hvad Ryan Graves er for luftvåbnet og civilflyvningen i forhold til sikkerhedstruslen fra ufoer. Og Gallaudet sidder faktisk også med i bestyrelsen for "Americans for Safe Air Space".
- **Luis "Lue" Elizondo:** Hans nøjagtige alder kendes ikke. Til gengæld er han en velkendt skikkelse i ufo-sammenhæng og behøver næppe nogen nærmere præsentation. Dog har jeg bidt mærke i, at

han i forbindelse med høringen omtales som "Former Department of Defence Official", og der ikke nævnes et ord om hans påståede relation til AATIP i forbindelse med eller under høringen.

- **Michael Schellenberger:** Født den 16. juni 1971 i Colorado, USA. Han er forfatter med eget online medie ([Public](#)), journalist, miljøaktivist og har stærke meninger om sundhedsvæsenet. Schellenberger har også stillet op som demokratisk kandidat til guvernørposten i Californien to gange. Og har flere gange gjort sig bemærket på "ufo-fronten", senest med offentliggørelsen af det hemmelige ufo-program "Immaculate Constellation", der efter sigende samler og analyserer ufo-data, -fotos og -videoer.
- **Michael "Mike" Gold:** Har vi heller ingen nøjagtig alder på. Men helt klart høringens overraskende wildcard. Han har en uddannelse som advokat. Og har tidligere haft administrative og juridiske stillinger i bl.a. Bigelow Aerospace og NASA. I dag er han ansat i rumfartsorganisationen Redwire Corp, hvor han arbejder med rumfartsregler og -politik. Og hans rolle under høringen var primært at tale NASA på banen i forbindelse med videnskabelige undersøgelser af ufoer.

Bemærk i øvrigt den store afstand mellem Gallaudet og Elizondo på billedet. Flere mener, det var fordi, Ryan Graves sad på første række på tilhørerpladserne lige bag de to herrer. Ganske ligesom Jeremy Corbell sad bag Michael Schellenberger. Hvilket måske ikke var helt tilfældigt. Men nu foregriber jeg det, jeg skriver om i artiklen "Mystik om Immaculate Constellation-dokument".

Efterfølgende har der været mange forskellige meninger fremme om de enkelte vidner. Og ingen er gået ram forbi, når det kommer til kritik. Heller ikke Elizondo. Særligt på grund af en ret uheldig sag med nogle [falske ufo-billeder i hans præsentation ved et betalt event](#) i den USA-tourné, han er i gang med som opfølgning på udgivelsen af bogen *Imminent*.

De amerikanske politikere gider ikke høre mere pis

Skal jeg kort opsummere det budskab, som høringen efterlader hos mig, er det et endnu stærkere krav fra de amerikanske politikere om mere åbenhed fra Pentagons side. Ikke nødvendigvis kun, når det handler om mørklagte ufoprogrammer. Men også mere generelt.

For udover at kunne enes om, at nu skal sandheden om ufoerne frem, er det eneste, begge sider af kongressen har en usagt enighed om, at Pentagon slipper afsted med at bruge alt for mange af skatteydernes penge til alt muligt. Uden at kunne redegøre for, hvad pengene er brugt til. Eller at de bliver stillet til ansvar for det.

Er det ufoer eller modstand mod Pentagon, der skaber tilslutningen til høringerne?

Den vigtige forskel er, at ufoerne er et væsentligt mindre politisk sprængfarligt emne at bruge som brækstang. Fordi begge sider har været med til at beslutte et eller andet politisk om Pentagons økonomi, som den anden side kan bruge som skyts imod dem. Det kommer ikke i vejen, hvis de holder sig til at tale om ufoer.

Samtidig er politikerne i den grad blevet trætte af vidnernes evindelige "Det kan jeg ikke udtale mig om i denne forsamling", hver gang der bliver stillet lidt mere nærgående spørgsmål.

Det udstiller politikerne gang på gang under høringen ved bevidst at stille spørgsmål til vidnerne, hvor de på forhånd ved, at vidnerne bliver nødt til at trække SCIF-kortet.

Igen er det næppe kun noget, politikerne oplever, når de ønsker at tale om ufoer. Men endnu en af de mange udfordringer, som forhindrer kongressen i at få klarhed over, hvad Pentagon bruger de multimange milliarder dollars på.

Så selv om der helt klart er en række amerikanske politikere – særligt dem, der er med i det såkaldte [UAP Caucus](#) – der afholder de her høringer, for at få sandheden frem om, hvad Pentagon skjuler af informationer om ufoer, tænker jeg, at der er lige så mange politikere, der støtter op om høringerne for at få udstillet deres utilfredshed med Pentagon på en måde, som alle kan forstå.

Ikke så koordineret som sidst

I forhold til [Grusch-høringen](#) sidste år virkede det dog ikke som om, politikerne havde koordineret deres spørgsmål særlig godt. Så hvor det virkede meget som om, at der var en stram koordinering af, hvad politikerne spurgte Grusch om ved høringen i 2023, blev tiden ved denne høring flere gange spildt på, at de fremmødte politikere stillede de samme spørgsmål igen og igen.

Det kom også til stærke ordvekslinger mellem politikerne og flere af vidnerne. Som fx da kongresmedlem – og medlem af The UAP Caucus – Jared Moskowitz går i klinch med Elizondo:

”Mr. Elizondo, did I have that correct, sir? I'm going to put my – I'm a recovering lawyer – so I'm going to put my (lawyer) hat on for a second. You said, you signed a document. Who they gave that to you?”

Elizondo svarer: ”The US government, sir”.

”Okay, you have a copy of it?”, spørger Moskowitz så.

”It is stored in the SCIF right now. I do not have possession of it. The US government does”, svarer Elizondo, og giver herved en udvidelse af SCIF-begrebet, jeg ikke var bekendt med.

Moskowitz fortsætter så: ”What department of the US government gave you this document?”

”I will say the Department of Defense”, fortsætter Elizondo så, og spiller SCIFs-kortet igen: ”Unfortunately I can't say in this forum.”

Moskowits stemmer så ivrigt i med sin pointe: ”Much more than that! You specifically said, the document said, you can't talk about crash retrieval. Well, you know, you can't talk about a Fight Club if there's no Fight Club”.

Altså må der foregå crash retrievals, når Elizondo ifølge ham selv har fået besked om, at han ikke må tale om det. Den konklusion tog kegler hos mange af de fremmødte.

En effektiv slutning slog en tyk streg under pointen

Men Moskowitzs pointe gav dog ikke klapsalver. Det fik det forsinkede kongresmedlem Andy Ogles, der faktisk efter høringens afslutning kom halsende ind, og sluttede sine 5 minutter med spørgsmål til vidnerne af med følgende proklamation:

”Madam chairman, I would posit, that as the legislative body – as the regulatory body – we must know! And anyone who prevents us from gaining access to that information, I would consider that criminality. Because we have US personnel, who may very well be in harm's way. We have technology, that ultimately may threaten our very existence. With that, Madam chairman, I thank you for your indulgence.”

Og så brød bifaldet ellers løs – og sluttede høringen af med en opsummering af den pointe, de deltagende politikere gerne ville sende videre til regeringen. En regering, som en af de deltagende politikere, sagde højt, klart og tydeligt, at han ikke stolede på. Vildt!

Alt i alt tre – næsten skræmmende – eksempler på, hvor meget ufoerne kan samle en stærkt splittet nation og dens politikere. Og hvordan de bliver brugt til at understrege den dybe utilfredshed med staten, regeringen og forsvarsministeriet. Samt hvor dybt mistilliden til både regeringen og hele embedsværket rækker ind i selv de folkevalgtes rækker.

Kan USA snart komme længere ud?

Der kom også andre interessante ting på bordet

Men der var også andre små detaljer, som kom frem under høringsen, der var interessante at bide mærke i. En af dem kom fra kongresmedlem Glenn S. Grothmann. Han er forperson for komiteen for "National Security, the Border, and Foreign Affairs" – den ene af de to komiteer, der har været med til at stable høringsen på benene. I sin indledende tale forud for høringsen, lod han forstå, at:

"... AARO has expressed to the committee, that like any other federal government agency it's faced challenges in its establishment, specifically in hiring staff to manage UAP historical records and coordinating with other federal agencies."

Det kunne meget vel forklare det nærmest diletantiske første bind af AARO's historiske rapport, som end ikke vi skeptikere kan bruge til noget. Selv om rapporten jo rent faktisk kommer frem til den samme konklusion, som vi selv har fremført, var forklaringen på de mange vilde påstande og rygter om, at det amerikanske forsvar gemte på nedstyrkede ufoer og døde aliens.

Og med det kan vi meget passende gå videre til de to andre ufo-høringer i den amerikanske kongres, som november måned bød på:

De to "små" høringer – På alle måder en mere rolig affære

Månedens to andre høringer var henholdsvis den lukkede og åbne høring om AARO's årsrapport. De foregik i Senatets Committee on Armed Services og blev ledet af den demokratiske senator Kirsten Gillibrand fra New York.

Den lukkede udgave af høringsen om AARO's årsrapport kan vi af gode grunde ikke fortælle meget om. Men den åbne udgave af høringsen gav os – og resten af ufo-offentligheden – det første indtryk af den nye direktør for AARO, Jon Kosloski.

Jon Kosloski, den nye direktør for Pentagons UFO-kontor: AARO - All-domain Anomaly Resolution Office.

Jon Kosloski har en baggrund inden for forskning i avanceret optik, databehandling og kryptomatematik. Og en fortid i bl.a. den amerikanske efterretningstjeneste NSA (National Security Agency), hvor han har haft flere tekniske og ledende stillinger inden for deres Research Directorate.

Kosloski optrådte og talte hele vejen gennem høringsen med samme stoiske ro og grundighed, som også kendetegnede Sean Kirkpatrick's fremlæggelser af tidligere årsrapporter fra det omstridte ufo-kontor.

UNCLASSIFIED

GO FAST

- **Event:** In January 2016, U.S. Navy aircraft recorded an object appearing to travel at high speeds close to the ocean surface off Florida's east coast.
- **Findings:** Following in-depth computational analysis of Navy aircraft's flight characteristics and sensor readings, AARO, in coordination with S&T partners, assesses with high confidence the UAP did not demonstrate any anomalous speeds or flight characteristics.
- **Analytic Factors:** The UAP's altitude is assessed with high confidence as approximately 13,000 feet above sea level at a calculated velocity of approximately 45 mph / 39 knots.
 - Analysis of contemporaneous weather patterns in the area at the time of event indicate winds were approximately 60 knots at 13,000 feet
- Analysis of its flight path in relation to the Navy aircraft revealed the object maintained a relatively straight, slightly rising trajectory with a slow, curving descent near the end of the analyzed video.
 - High confidence analysis of the UAP's exact position was not possible given a lack of precise positional data from the observing Navy aircraft.

* Video released by DoD in 2017

ALL-DOMAIN ANOMALY RESOLUTION OFFICE (AARO)
UNCLASSIFIED
5

Endnu en gang blev det slået fast, at objektet på GO FAST-videoen ikke bevægede sig særligt hurtigt på grund af parallakseeffekten (at det er tættere på observatørerne, end de tror). Nu mangler AARO bare at opdatere deres hjemmeside, så videoen ikke længere står som uopklaret. Det har vi ventet på i mere end et år efterhånden. Til gengæld har AARO lagt [en meget pædagogisk forklaring af parallakseeffekt og proportionsforvrængning ud på deres hjemmeside](#).

Over 900 rapporter mangler nødvendige data

Under fremlæggelsen kom det frem, at AARO ved årsrapportens færdiggørelse havde modtaget i alt 1.600 rapporter. Heraf stammer de 757 fra den periode, som årsrapporten dækkede. Hvilket er frem til 1. juni 2024.

Flere hundrede af de indsendte sager er blevet afklaret som almindelige objekter (som fx balloner, droner og fugle). Derudover mangler hele 900 rapporter vigtige data om observationen, der har gjort det umuligt at undersøge sagerne til bunds.

Derfor har AARO været nødt til at henlægge langt over halvdelen af alle de indberetninger, som de har modtaget fra jagerpiloter, civile piloter og militærfolk. Netop den slags observatører, som mange tillægger en meget højere troværdighed, fordi de om nogen burde være i stand til at vurdere det, de observerer. Det er faktisk en væsentlig højere andel end det antal, som vi årligt er nødt til at henlægge på grund af manglende data hos Skandinavisk UFO Information. Vel at mærke rapporter, som i langt de fleste tilfælde kommer ind fra helt almindelige mennesker.

Så endnu engang får vi belæg for vores påstand om, at piloter og militærfolk ikke er bedre vidner til ufooplevelser end civilpersoner.

Som altid var den åbne høring om AARO's årsrapport ikke et stort tilløbsstykke.

3,5 % af rapporter kræver nærmere undersøgelser

Af de indkomne observationer er der kun lige omkring 3,5 %, som har krævet, eller fortsat er i gang med at blive grundigere undersøgt.

Det foregår i tæt samarbejde med de amerikanske efterretningstjenester samt forskellige videnskabelige og teknologiske partnere som fx Oak Ridge National Laboratory – hvor den tidligere direktør for AARO – dr. Sean Kirkpatrick – i dag er Chief Technology Officer for Defense and Intelligence Programs. Desuden trækker AARO også på forskellige institutter ved en række amerikanske universiteter. Herunder MIT.

AARO går åbensindet og videnskabeligt til værks

Det vigtigste for AARO, nævner Kosloski, er at undersøge de data, der er tilgængelige, og være åbne for alle mulige forklaringer. Så længe det foregår på et evidensbaseret grundlag. Og i forhold til tidligere vil han udvide brugen af peer-reviews af de resultater, som undersøgelserne kommer frem det.

Det skal sikre, at analyser og konklusioner gennemgås af uafhængige eksperter samt sikre en højere videnskabelig standard på de rapporter, som AARO udarbejder til hver enkelt sag.

Derudover forsøger AARO at finde og indsamle yderligere data på de sager, de undersøger, for at berige dem med ekstra data. Fx i form af nye videooptagelser, sensorlogfiler eller øjenvidneberetninger fra andre kilder end de personer, som har indsendt observationen. Ved at kombinere disse forskellige datakilder forsøger AARO at skabe en mere præcis beskrivelse af observationen. Samt opnå en bedre forståelse af de observerede fænomener.

Nedklassificeringer af ufo-sager og andet bind af AARO's historiske rapport

Udover rapportarbejdet arbejder AARO aktivt på at forbedre offentlighedens adgang til information om ufoer gennem nedklassificering af rapporter, data og andre informationer. Her er planen at offentliggøre mere materiale i de kommende år.

Derudover arbejder de på at færdiggøre det andet og stærkt forsinkede bind af AARO's historiske rapport. Endelig arbejder de på at give flere adgang til at indberette ufo-oplevelser til AARO. Foreløbig er målet, at alle – både privatpersoner, civile piloter og militærpersonel – fremover kan indsende ufo-observationer via AARO's hjemmeside. Ligesom de planlægger at intensivere samarbejdet med tilsvarende organisationer i andre lande. Samt indlede samarbejder med forskellige kommercielle aktører.

Ikke de store forandringer trods ny ledelse

Så på trods af direktørskiftet i AARO, synes AARO på mange måder at være business as usual. Og tonen, stilen og tilgangen til at undersøge de indkomne ufo-observationer synes uændret. Der er stadig et stærkt fokus på at anvende grundige, evidensbaserede videnskabelige metoder.

Kosloski gjorde dog meget ud af at signalere en større åbenhed fra AARO's side over for whistleblowers, ufo-rapportører og andre med viden om både ufoer og mørklagte ufo-programmer. Ligesom han lovede en større åbenhed for at følge data. Uanset hvad det måtte føre til.

Senator Kirsten Gillibrand ledede høringen om AARO's årsrapport – ganske som de foregående to år.

Men ganske som sin forgænger kunne Kosloski konkludere, at AARO fortsat ikke har fundet verificerbare beviser for udenjordiske aktiviteter eller avancerede udenjordiske teknologier i deres undersøgelser af ufo-rapporter, whistleblowerhenvendelser og så videre.

For resten – nævnte kongresmedlem Glenn S. Grothmann i sin indledning til den store høring – har hverken AARO eller andre myndigheder, som forsvarsministeriets ufo-kontor samarbejder med, været i stand til at

”underbygge de påstande, der blev fremsat ved kongreshøringen sidste år af David Grusch, på trods af at vores komitémedlemmer gentagne gange har udspurgt disse myndigheder både inden for og uden for en SCIF.”

Så på mange måder fortsætter AARO, som vi kender det. Men virker til at have speedet op og lagt sig endnu mere i selen for at nå de mål, der er sat for ufo-kontoret. Om det lykkes – og om de kan ryste ufo-kontorets dårlige rygte af sig – er vi nok meget klogere på om et års tid, når den næste høring om AARO's årsrapport for 2025 formentlig løber af stablen.

Blev vi klogere af de tre høringer?

Det korte svar er nej!

For selv om den store senatshøring gav nogle drøje hug til regering og forsvarsministerium, kommer det næppe til at rykke ved status quo. Måske fordi der ikke er så meget at rykke ved, når det kommer til stykket.

Til gengæld virker AARO fortsat til at have benene solidt plantet på jorden – måske som de eneste på den amerikanske ufo-scene.

Samtidig ser AARO fortsat til at arbejde ud fra de samme videnskabelige principper som under dr. Sean Kirkpatrick. Ja, måske endda være ved at gøre arbejdsgangene endnu mere videnskabelige. Nu mangler de bare at stramme op på kvaliteten af de rapporter, som ufo-kontoret udsender i fremtiden. Så begynder det at ligne noget.

Mystik om Immaculate Constellation-dokument

Ikke overraskende kom "Immaculate Constellation" til at fylde en del på høringen. Det samme gjorde det dokument, som omtaler det angiveligt mørklagte, tophemmelige ufo-regeringsprogram. Samt omtaler nogle af de billeder, videoer og konklusioner, som programmet angiveligvis skulle indeholde. Dokumentet blev meget effektivt delt ud ved høringens begyndelse. Og efterfølgende frigivet på Nancy Maces personlige profil på Repræsentanternes Hus' hjemmeside.

Af Benny Christen Grandahl

Da vi talte om programmet og dokumentet i Flyvende Tallerken, var det ud fra de oplysninger, som vidnet Michael Schellenberg tidligere var kommet med i forskellige artikler og podcast-optrædener. Og havde beskrevet i sit vidnesbyrd. Samt svaret på spørgsmål om under høringen. [Du kan hente dokumentet her.](#)

Så da vi optog podcastepisoden dagen efter høringen, var historien om dokumentet enkel og ligetil: Schellenberger havde fået dokumentet af en whistleblower, der ikke ønskede at stå offentligt frem. Og dokument havde han indleveret til komiteen bag høringen aftenen før.

Men siden har historien bag dokumentet ændret sig en del.

Først var det Schellenberger, der havde fået dokumentet

Første gang Schellenberger omtaler dokumentet, er i en artikel på Public den 8. oktober 2024. Her skriver han bl.a.:

“The person has written a report that says ‘the Executive Branch has been managing UAP/NHI issues without Congressional knowledge, oversight, or authorization for some time, quite possibly decades’.”

Samt at:

“The source of the document told Public that the USAP (Unacknowledged Special Access Program) is a ‘strategic intelligence program’ that is part of the US military’s family of long-standing, highly-sensitive programs dealing with various aspects of the UAP ‘problem’.”

Og i den del af artiklen, som du skal være betalende abonnent på Public for at læse, afslører Schellenberger så navnet på programmet: ”Immaculate Constellation”. Samt nævner, at dokumentet (eller undersøgelses resultater – det er lidt uklart) allerede er overleveret til kongressen under den nye UAP-whistleblower-ordning.

To dage senere fortæller Schellenberger så mere om programmet i en episode af Joe Rogans podcast. Ligesom Rogan og Schellenberger nævner en udtalelse fra forsvarsministeriets talsperson Sue Gough, der bekendtgør, at ”The DOD has no record, present or historical, of any type of SAP called ‘IMMACULATE CONSTELLATION’.”

Det skulle hun jo sige, var deres konklusion.

I sit skriftlige vidnesbyrd til høringsen den 13. november genbruger Schellenberger en stor del af artiklen fra Public. Og tilføjer en alenlang UFO-timeline, der, så vidt jeg har forstået, er samlet af Jeremy Corbell.

Aftenen inden høringsen overdrager Schellenberger så angiveligvis det originale dokument til den komite, som har planlagt høringsen. Det er i hvert fald ham, som forperson Nancy Mace takker for dokumentet, samtidig med at det omdeles til de fremmødte politikere i salen.

Hun beskriver dokumentet som værende på 12 sider. Men da Nancy Mace lægger dokumentet ud til fri download på sin profilside på Repræsentanternes hus’ hjemmeside, er der kun 11 sider. Det er der muligvis en logisk forklaring på, som du får lige om lidt.

Så blev det Jeremy Corbell, som havde fået dokumentet – og givet det til komiteen og Schellenberger

Men efter høringsen har der været en del polemik om, hvem der rent faktisk kom med dokumentet. Således fortalte [George Knapp i en episode af That UFO Podcast](#) optaget kort tid efter høringsen, at det oprindeligt var Jeremy Corbell, der havde modtaget dokumentet fra whistlebloweren. Samt at det var Corbell, der havde overdraget det til kongressen sammen med et brev fra Knapp og Corbell. Det skulle ifølge Knapp være den 12. side, som komiteen bag høringsen valgte ikke at videregive til offentligheden.

Og ifølge Knapp skulle Schellenberger først have fået dokumentet i hånden aftenen inden høringsen. Fordi høringsudvalget ikke ville lade Corbell fremlægge det på høringsen. Det kunne måske forklare, hvorfor Corbell sad umiddelbart lige bag Schellenberger ved høringsen.

Samtidig lod Knapp sive ud mellem sidebenene, at der var en del mystik omkring, hvorfor Corbell ikke kunne krediteres for at have overdraget dokumentet – eller få lov til at deltage som vidne på høringsen. Og at der ville komme mere for dagen om dette senere i et dokumentarprogram produceret af et filmhold, som skulle have fulgt Corbell i dagene op til og efter høringsen.

UNIDENTIFIED ANOMALOUS PHENOMENA TRUTH, LIES & STRATEGIC SURPRISE

13 NOVEMBER 2024

My name is Jeremy Corbell, and I am an American Investigative Journalist. My mentor in journalism is George Knapp.

The following document is submitted on behalf of a courageous government whistleblower who has presented evidence on the "UAP" issue to the appropriate committees of the United States Congress. This report includes highly credible information, not only affirming the existence of Unidentified Anomalous Phenomena but also exposing a decades-long conspiracy to deceive the American people and their elected representatives from uncovering the truth about the durational UAP presence on planet Earth, and its potential origin.

Naturally, one might ask, "Why not step forward directly? Why does the author remain unseen before the American public?" The answer to this is nearly as unsettling as the revelations asserted within this report. In today's America, speaking truth has become a perilous endeavor. Citizens and journalists now face the grim reality of potentially lethal retaliation from rogue government factions. Whistleblowers and the journalists who support them are no longer assured freedom, safety, or prosperity in the United States of America. This fact should disturb every American at their core. We are witnessing the erosion of free expression under the guise of national security - a slippery descent into authoritarian censorship.

Yet, the spirit of freedom remains. Brave individuals have defied intimidation and oppression to bring these truths to light.

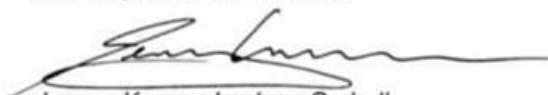
This document is merely one piece in a larger body of evidence - a rising tide of undeniable TRUTH that cannot, and will not, be silenced. I have personally gone to objectively extreme measures to ensure this.

My hope is that by sharing this document, Americans will feel inspired to reclaim not just their government, but the very fabric of their reality. Reality itself has been manipulated by a privileged few who, blinded by fear and greed, have disregarded the suffering of millions.

What unfolds from here will shape not only the future of the United States but that of humanity on planet Earth.

I have a lot more to say on the matter. However, I request to do so under oath, when I am formally invited by Congress - in a hearing open to the American public.

With hope and commitment,

Jeremy Kenyon Lockyer Corbell
American Investigative Journalist
Co-Host, WeaponizedPodcast.com

På internettets afkroge kan du selvfølgelig finde den formodede 12. side fra det indleverede dokument om Immaculate Constellation – angiveligt skrevet af Jeremy Corbell. Det har dog været vigtigt for Corbell ikke selv at være den, der har delt siden. Så den er kommet frem via forskellige krumspring og hints på UFO/X.

Men når du læser i dokumentet, tager det endnu en drejning

I det allerførste afsnit i dokumentet forklares baggrunden for dokumentets tilblivelse. Det er et afsnit, som virker påskrevet efter resten af indholdet i dokumentet.

Angiveligt skulle dokumentet være udarbejdet under en flerårig, intern efterforskning af UAP's, teknologier af ukendt oprindelse (TUO) og non-human intelligence (NHI). En efterforskning, der skulle være igangsat på grund af "urgent and credible threats to the public good and safety of the United States of America".

Ganske som Schellenberger skrev i sin artikel i Public, oplyses det også i det indledende afsnit, at dokumentet skulle være overleveret til kongressen gennem den UAP-whistleblower-forordning, der blev vedtaget i 2023. Og at "This public version of the author's report was reviewed and approved for public release by the Department of State, Bureau of Global Public Affairs".

Alternativt: Så når dokumentet allerede har været gennem de officielle kanaler, virker det lidt mærkeligt, at det skal være nødvendigt at bruge Schellenberger eller Corbell som mellemmand for at få give det til komiteen?

At der findes en hemmeligstemplet version, som kun visse kongresmedlemmer har adgang til, kan der være gode grunde til. Men når dokumentet findes i en "public version", som alle (både kongresmedlemmer og borgere) vel burde have fri adgang til, virker det underligt, at ingen af de fremmødte tilsyneladende har hørt om det.

Det som står mellem linjerne i fortællingen er, at "nogen" – gatekeeperne, den dybe stat, who-ever-is-to-blame – har forsøgt at skjule selv den "public version" af dokumentet om Immaculate Constellation. Og at en whistleblower nu forsøger at rette op på det, ved at give dokumentet til Corbell (eller Schellenberger).

Der må findes et papirspor

Det skulle undre mig, hvis dokumentet efter sigende har været igennem en godkendelsesproces, som burde efterlade sig et "papirspor".

Samtidig undrer det mig, at godkendelsen til offentliggørelse er skrevet ind i dokumentet som en del af det "historiske" første afsnit i dokumentet. Det ville vel være mere logisk at vedlægge "papirsporet" i form af fx et brev med Department of State, Bureau of Global Public Affairs logo på, der giver forfatteren til dokumentet lov til at offentliggøre det i sin nuværende form.

Det havde været en meget mere logisk 12. side at vedhæfte – med et eventuelt navn på whistlebloweren streget over – end det brev fra Jeremy Corbell, som angiveligt skulle have været med ved indleveringen til kongressen. For det ville virkelig have styrket ægtheden af dokumentet.

Men forhåbentligt er John Greenwald Jr. i gang med at grave det dokument frem ved hjælp af en FOIA-request. Hvis det da findes.

Hvornår er dokumentet blevet godkendt til offentliggørelse?

Endelig rejser godkendelsen et nyt spørgsmål. Hvornår skulle dokumentet angiveligt være blevet godkendt af Department of State, Bureau of Global Public Affairs? Efter den hemmeligstemplede version af dokumentet var indleveret til kongressen gennem UAP-whistleblowerordningen? Eller er godkendelsen først givet forud for høringsen?

Og hvorfor er det Department of State og ikke DOPSR-kontoret hos forsvarsministeriet, der har gennemgået dokumentet? Skal det indikere, at det er en højere myndighed i det amerikanske statsapparat, som har håndteret dokumentet?

Det virker besynderligt. For ifølge [§3373b: Unidentified anomalous phenomena reporting procedures](#) er det Secretary of Defense i samråd med Director of National Intelligence, som UAP-whistleblowers skal henvende sig til.

Altså ville det være mere oplagt at sende sådan et dokument igennem DOPSR før offentliggørelsen.

Bottom line: Det virker alt sammen meget underligt i min optik.

Og hvem er i grunden forfatteren til dokumentet?

Første afsnit i dokumentet giver os også et fingerpeg om forfatterens baggrund – og hvordan denne fik adgang til de informationer, dokumentet indeholder. Der står nemlig, at: "The author obtained access to this information while pursuing their lawful duties as an employee of the Department of Defence". Altså er eller var forfatteren angiveligt ansat i det amerikanske forsvarsministerium.

Hvorfor ville Schellenberger ikke afsløre forfatterens ansættelsesforhold på høringen?

Under høringen blev Schellenberger ristet en hel del omkring, hvem forfatteren til dokumentet var. Samt hvor i statsapparatet vedkommende havde været eller var ansat.

I sit svar gjorde Schellenberger et stort nummer ud af, at han hverken ville afsløre, hvem forfatteren var. Eller hvor vedkommende arbejdede. Det sidste lyder lidt underligt, eftersom det jo står sort på hvidt i første afsnit af dokumentet, at vedkommende arbejdede i forsvarsministeriet.

Det virker jo næsten som om, han ikke har nærlæst rapporten. Hvilket Schellenberger meget vel kan have haft svært ved at nå, hvis han først har fået dokumentet aftenen før. Sådan som Knapp hævder i That UFO Podcast.

Men havde Schellenberger vitterligt først fået dokumentet overleveret aftenen før, hvordan kunne han så skrive om det flere uger tidligere? Eller beskrev han det kun ud fra det, hans kilde – som måske i virkeligheden er Jeremy Corbell? – havde fortalt om dokumentet? Sådan kunne det godt se ud, når jeg genlæser Schellenbergers artikel og vidnesbyrd med den viden, jeg har i dag.

Det er med til at gøre det endnu mere mystisk og uklart, hvad der er op og ned på både dokumentet og dets baggrundshistorie.

Vor tids Majestic-12-dokument?

Ikke overraskende synes jeg, at de mange uklarheder omkring dokumentet skaber en lidt Majestic-12-agtig vibe omkring det hele. Selv om de mennesker, som har skrevet det, hverken har ulejlighet sig med at sætte nogle officielle logoer på. Eller påstemple overstregede Top Secret-stempler. Sådan som det kendes fra de falske Majestic-12-dokumenter.

Omvendt får de manglende logoer og påstempler også dokumentet til at fremstå som noget, der vitterligt er skrevet af en person som reaktion på dennes oplevelser i forbindelse vedkommendes arbejde i det påståede mørklagte ufo-projekt.

Men er dokumentet ægte eller fup? Det er svært at gisne om eller forholde sig til, når vi hverken ved noget med sikkerhed om, hvem der har skrevet dokumentet. Eller hvorfra, hvordan – og måske især HVORFOR – de, som overgav dokumentet til komiteen, har fået fat i dokumentet.

Netop den form for uklarheder og modstridende oplysninger om et dokumentets herkomst er traditionelt tydelige kendetegn på et fupnummer.

Men risikerer Schellenberger så ikke at blive straffet?

Men når folk vidner til The House Committee on Oversight and Reform, sker det jo under ed – og derfor også under strafansvar. Det, hører vi igen og igen, skal tages meget alvorligt.

Men aner de mennesker, der vidner ikke, at de dokumenter og historier er falske, som de bygger deres vidneudsagn på, har de vel vidnet i god tro. Og kan ikke straffes. Eller får nedsat deres straf betydeligt.

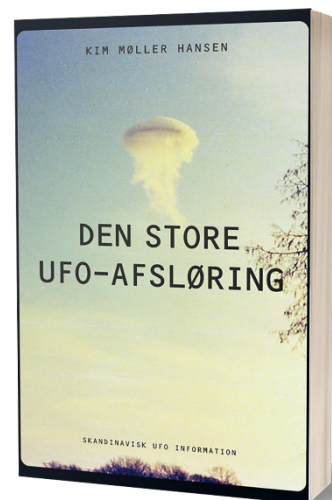
Det synes der at være en vis præcedens for i andre kongreshøringer, hvor vidnerne har afgivet falske forklaringer. I hvert fald slap Oliver North, Elliot Abrams og Caspar Weinberger i sin tid helt for straf, da de vidnede falsk for The Iran-Contra Committee – om end der skulle en præsidentiel benådning til. □

Den store ufo-afsløring

87 sider, kr. 149,00

Den store UFO-afsløring fokuserer på udviklingen i ufoernes historie i perioden fra den 16. december 2017 – hvor New York Times satte ufobølgen i gang – til den 8. marts 2024, hvor Pentagon offentliggjorde den første af to analyser af ufooplevelser i USA.

[Bestil bogen her](#)

“... man må håbe at mangt en journalist får den i hånden og bruger den som springbræt til at sætte sig bedre, og mere kritisk, ind i emnet. Bogen vil også lande godt hos den almindelige læser med interesse for området.” – Thore Bjørnvig, mag.art. i religionsvidenskab

“... Lille, men meget gennemarbejdet og seriøs fagbog om et til tider kontroversielt emne. Med baggrund i et enormt kildemateriale og med stor indsigt afsøges emnet indgående og kildekritisk, således at læseren selv kan danne sig sit eget indtryk. Stoffet formidles på et relativt højt niveau, men samtidigt meget bredt tilgængeligt ...” – Bibliotekernes vurdering – [Læs hele anmeldelsen her](#)

Sådan kan du hjælpe SUFOI

I Skandinavisk UFO Information modtager vi jævnligt henvendelser fra ufointeresserede, der ønsker at arbejde for foreningen eller spørger, hvordan de kan hjælpe os.

Alt arbejde i foreningen er frivilligt og ulønnet, så vi har ikke mulighed for at tilbyde løn, praktikplads eller lignende, men du kan sagtens hjælpe os på andre måder:

- Tror du, at nogle af dine venner er interesseret i at læse UFO-Mail, så send dem en mail og linke til vores [tilmelding til UFO-Mail](#).
- Besøg vores [webbutik](#) og se, om der skulle være et interessant materiale, som du vil købe til dig selv eller som gave til en ven.
- Du kan hjælpe os økonomisk med et støttebeløb på kr. 400 og dermed [blive støttemedlem](#).
- Er du god til at søge kritisk og analyserende på nettet, eller har du særlig viden inden for fx billedanalyse eller astronomi og i øvrigt tilslutter dig [SUFOI's tilgang til ufomyten](#), kan du sende en mail til info@sufoidk og fortælle om dig selv. Måske kan du hjælpe os med at analysere videofilm eller efterforske ufosager, som har været behandlet i pressen – eller noget helt tredje.
- Mange deltager i vores [debatforum](#) på Facebook. Her kan medlemmer af Facebook-gruppen til enhver tid give deres seriøse besyv mht. at forsøge at finde en mulig forklaring på iagttagelser, der er understøttet af fotos eller videoer.

Uanset, hvordan du hjælper SUFOI, bidrager det til, at vi sammen kan opfylde foreningens vision. Det er Skandinavisk UFO Informations vision at:

- informere om fænomener, der kan skabe ufooplevelser,
- give offentligheden velunderbygget viden om de mange aspekter af ufomyten og
- bruge de indhøstede erfaringer og viden til at give et afbalanceret syn på myteskabende fænomener.

Få vores gratis nyhedsbrev – UFO-Mail – hver måned

